

НАША ПІСНЯ.

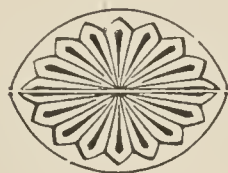

ВИДАННЯ
„СОЮЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ“
ВЕЦДЯР.

Наша пісня.

(ДРУГІЙ НАКЛАД.)

□ □ □ □ □ ВИДАННЄ □ □ □ □ □
„СОЮЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ“

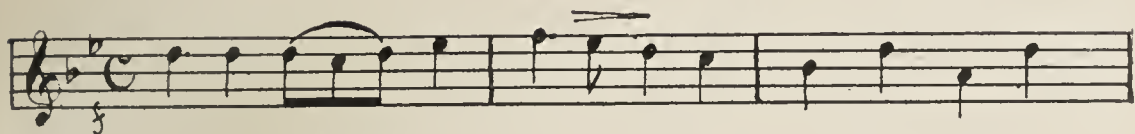
1916.

ІЗ ДРУКАРНІ „СОЮЗА ВИЗВО-
ЛЕННЯ УКРАЇНИ“ У ВЕЦЛЯРІ.

Ще не вмерла Україна.

Поважно.

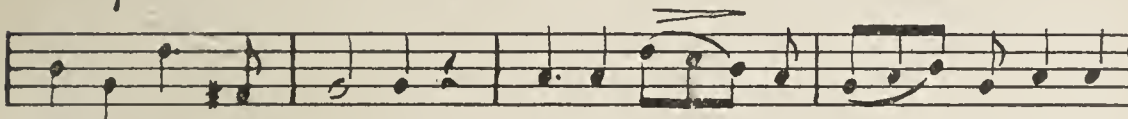
Музика М. Вербицького.

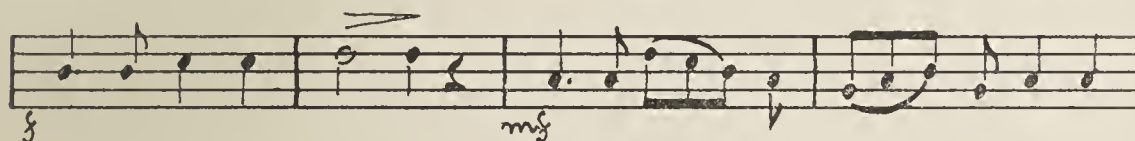
Ще не вмер-ла У-краї-на і сла-ва і

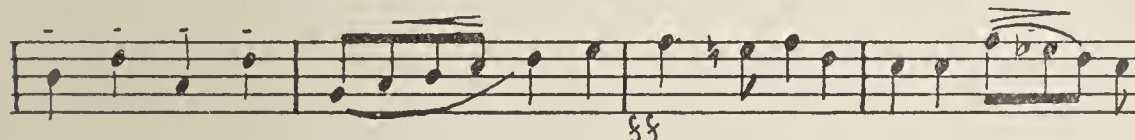
во - - - ля, ще нам бра-тя мо-ло-ді-ї

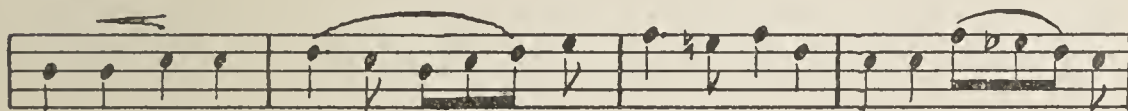
у-сміхнеться до-ля: Згинуть на-ші во-ро-женьки,

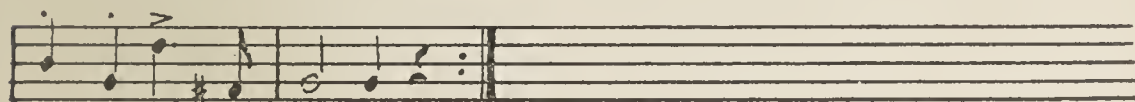
як ро-са на сонці, за-па-ну-єм і ми братя

у сво-їй сто-рон - - - ці. Ду-шутіло ми по-ло- - жим

за на-шу сво-бо - - - - ду, і покажем, що ми бра-тя

ко-зацько-го ро-ду! *

Наливайко, Залізник і Тарас Трясило
Кличуть нас із за могили на сьвяте діло.
Ізгадаймо славу смерті лицарства-козацтва,
Щоб не втратить марно нам свого юнацтва.

Душу, тіло ми положим за нашу свободу!
І покажем, що ми, братя, козацького роду!

Ой, Богдане, Богдане, славний наш гетьмане!
На щось віддав Україну Москалям поганим?
Щоб звернути її честь ляжем головами,
Назовем ся України вірними синами!
Душу, тіло ми положим за нашу свободу!
І покажем, що ми, братя, козацького роду!

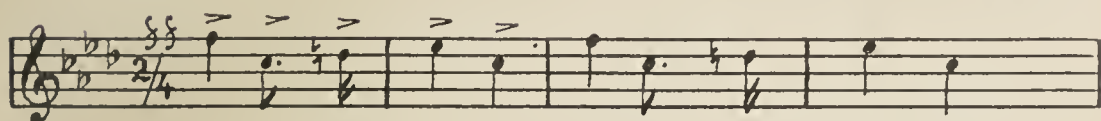
Слова П. Чубинського.

Гей не дивуйте!

Tempo di marcia. Grave. Sempre sforzando.

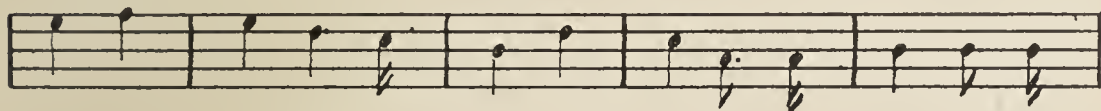
Уклад М. Лисенка.

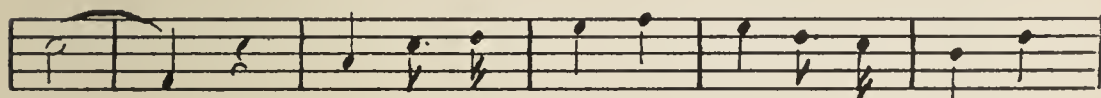
Гей! не ди-вуй-те, до-брі -- і лю-де,

що на Вкра-ї-ні на-ста-ло! Там за Да-

-ше-вим, під Со-ро -- ко-ю множество Ля-хів про-

-па -- ло; там за Да-ше-вим, під Со-ро -- ко-ю

множество Ляхів про-па -- ло.

Гей! Перебийніс просить немого,
Сімсот козаків з собою, —
Рубає мечем голови з плечей,
А решту топить водою.

Ой, пийте, Ляхи, води-калюжі,
Води болотянїї;
А що пивали на тїй Вкраїні
Вина та меди ситнії...

Дивують панки, вражії синки,
А що козакп вживають,
Вживають вони щуку рибаху,
Ще й саламаху з водою.

Ой чи бач, Ляше, що наш Хмельницький
На Жовтім піску відбив ся?
Од нас, козакп, од нас, юнаки,
Ні один Ляшок не вкрив ся.

Ой, чи бач, Ляше, як козак пляше
На сивім коню горою!
З мушкетом стане, аж серце вяне,
А Лях од жаху вмирає.

Ой, чи бач, Ляше, що по Случ наше,
По Костяную могилу,
Як не схотїли, забунтували,
Та й утерали Вкраїну.

Ой, та зависли Ляшки, зависли,
Як чорна хмара на Вислі;
Не попустимо Ляхів із Польщі,
Поки нашої жизности.

Гей! ну, козакп, гей! та у скоки,
Та заберімо ся в боки:
Загнали Ляшків геть аж за Вислу,
Не вернуть ся й за три рокп...

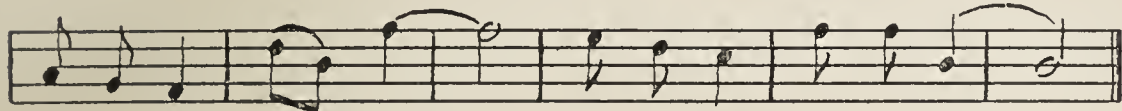

Ой зацвила черемшина.

Записав О. Н.

Ой за-цвила че-рем-ши-на, зне-ї цьвіт

при-у-пав. Гей, гей! зне-ї цьвіт при-у-пав.

Машерують козаченьки, бо такий приказ впав,
Гей, гей! Бо такий приказ впав.

Подиви ся, моя мамо, тай у ту квартиру,
Спускаєть ся „Січ“ преславна з гори на долину.

А мій милий, чорнобривий в-сам-перед ступає,
І ясною булавою на всі боки махає.

За ним славне товариство, як той мак, як той мак,
Ніженьками вибиває в оден такт, в оден такт.

Межи ними пан хорунжий, хоругов як той цьвіт,
За ним підуть козаченьки аж за море на край-сьвіт,

А преславний осавула чогось бров насупив,
І козацькі свої вуса аж за вуха закрутив.

Ой ти, славний осавула, чогось бров насупив,
А із нами козаками погарцой, погарцой!

Ой ти, славний осавуло, не вдавай ся в тугу.
Вийде слава козацькая з Великого Лугу!

Лиш ставаймо, милі брґтя, в оден ряд, в оден ряд,
І наперед поступаймо, анї кроку назад!

Переймїм ся, милі брґтя, брґтським духом новим,
І за наше право стїймо з огнем в груди сьвятим.

А пропадуть вороженьки, мов туман, мов туман.
Українець в своїй землї стане пан, стане пан.

І засяє нова зоря на весь край, на весь край,
І від Тиси до Кубаня стане рай, стане рай!

Слова Макс. Залїзняка.

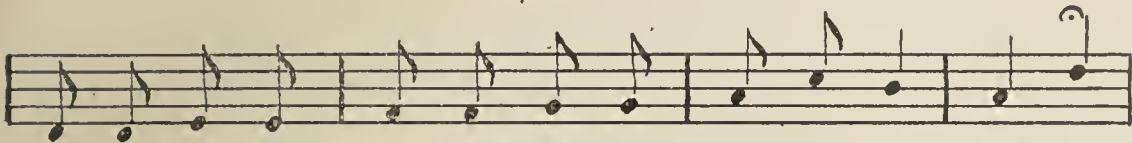
Січова пісня.

Маршове темпо.

Із уст народу.

Гей Січ і - де, кра - сен мак цви - те!

Ко - му при - кре на - ше ді - ло нам во - но сьвя - те,

Ко - му при - кре на - ше ді - ло нам во - но сьвя - те.

Гей Січ іде,
Топірцями брень!
Кому люба чорна пільма,
А нам ясний день.

Гей Січ іде,
Мов пчола гуде...
Разом руки, разом серця,
І гаразд буде.

Гей Січ іде,
Підківками брязь!
В нашій хаті наша воля,
А всім зайдам зась!

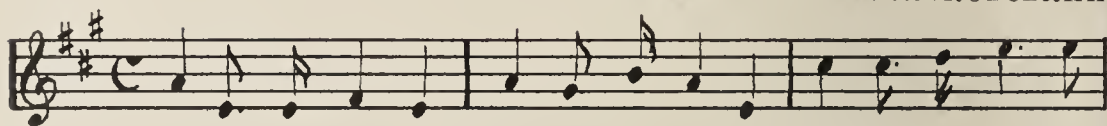
Слова І. Франка.

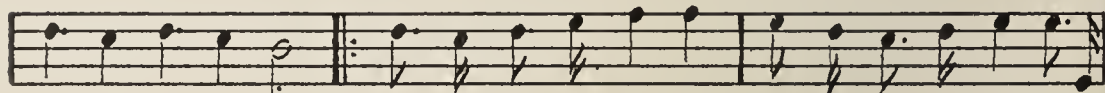
Марш Гайдамаків.

Marciale.

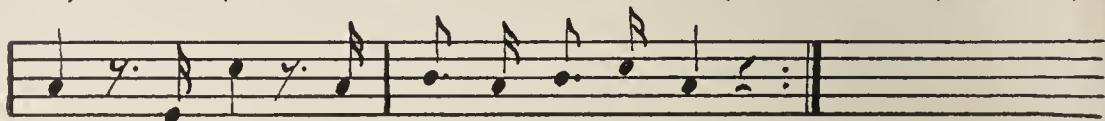
Записав О. Нижанковський.

Ми Гайда-ма-ки ми всі о-днaкі ми не-на-ви-дим

ляцько-є яр-мо. Йшли ді-ди на му-ки, пі-дуть і правнуки, ми

за на-рoд жи-тя сво-є да-мо.

Знай лютий враже, сотня поляже,
Тисяч нaтoмість стане до бoрби, —
І з кайдан недолі до життя на волі,
Повстануть знов подоптані раби.

Наша присяга: правда, відвага,
Пімста за кривди люта і страшна, —
Бо ми гайдамаки, местники однакі,
Що нам і смерть за правду не страшна...

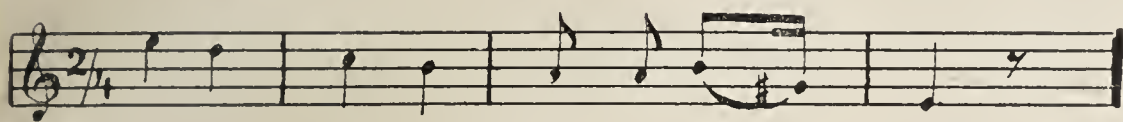
Слова М. Бачинського.

Гей на горі там женці жнуть.

Маршове темпо.

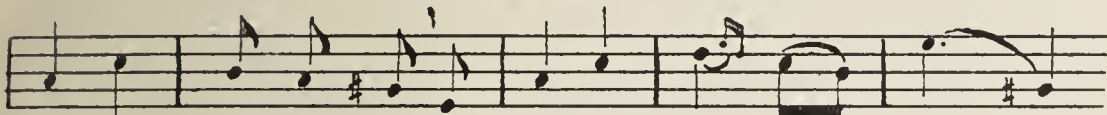
Народня пісня.

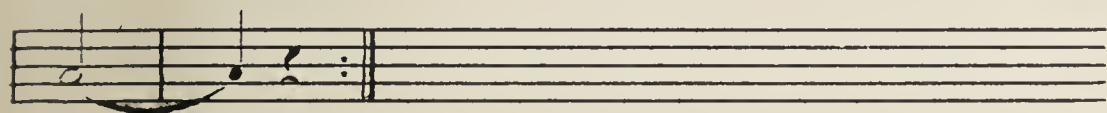
Гей на го-рі там жен-ці жнуть.

Гей на го-рі там жен-ці жнуть, А по-під го-

-ро-ю до-лом до-ли--но-ю ко--за--ки

і - - дуть.

А по-переду Дорошенко:

Веде своє військо, веде запорозьке хорошенько.

По середині пан хорунжий:

Під ним кониченько, під ним вороненький грає дужий.

А по заду Сагайдачний;

Що проміняв жінку на тютюн та люльку, необачний!

Гей, верни ся, Сагайдачний!

Возьми свою жінку, віддай тютюн-люльку, необачний

Мені з жінков не возить ся;

А тютюн і люлька козаку в дорозі знадобить ся.

Гей хто в лісі, озови ся;

Та викрешем огню, та потягнем люльку, не жури ся!

Слова із збірника Я. Едлічка.

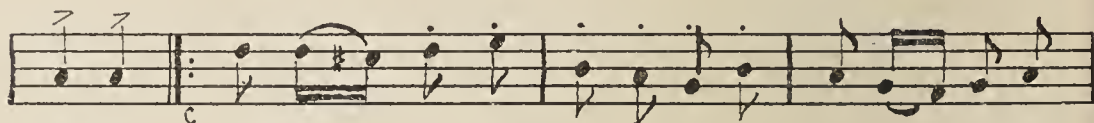
Максим козак Залізняк.

Tempo giusto di Marcia.

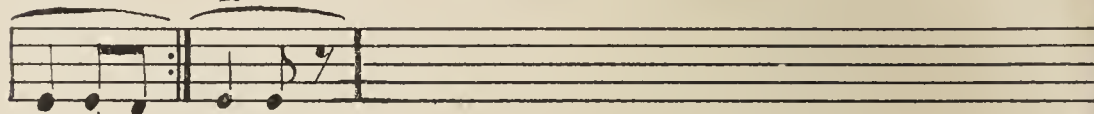
Народня пісня.

Максим ко - зак За-ліз - няк, ко-зак з За - ло -

ро-жа, як ви - і - хав на Україну, як лов-на-я
і то. II. - до.

бо-жа! рожа!

Зібрав війська сорок тисяч
В місті Жаботині,
Обступили город Умань,
У одній годині.

Обступили город Умань,
Поробили шанці;
Як вдарили з семи гармат
У середу в ранці,

Як вдарили з семи гармат
У середу в ранці,
Накидали у годині
Ляхів повні шанці.

Не одна лядська вдова
З города втікала;
Не одна бідна мати
Із дітьми прашалась.

Січковий марш.

Marziale.

Мельодія народня.

Гей! там на го-рі Січ і--де, Гей! ма-ли-но-вий

стягне-се, Гей ма-ли-но-вий на-ше славне то-ва-риство

Гей! ма-ше-ру - - - є раз, два, три!

Гей! на переді кошовий

Гей! як той орел степовий,

Гей! як той орел, наше славне товариство

Гей! машерує раз, два, три!

Гей! а по заду осавул,

Гей! твердий хлопець як той мур і т. д.

Гей! а по боках четарі,

Гей! то сторожі огневі — і т. д.

Гей! отамане батьку наш,

Гей! веди, батьку, вперед нас — і т. д.

Гей! не зальє нас вражий вал,

Гей! бо з нас кождий радикал — і т. д.

Гей! молод хлопче, позір май

Гей! та до Січи приставай — і т. д.

Гей! наша Січа дорога,

Гей! як та мати всім одна — і т. д.

Гей! повій вітре з синіх гір,

Гей! на прапор наш, на топір — і т. д.

Гей! повій вітре зі степів,

Гей! дай нам силу козаків — і т. д.

Гей! дай нам силу й відвагу,

Гей! Україні на славу — і т. д.

Слова К. Обуха.

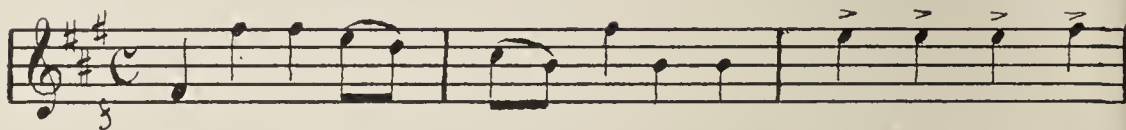
Засвітали козаченьки.

Tempo di marcia.

Не скоро.

Із „Чорноморського побуту“

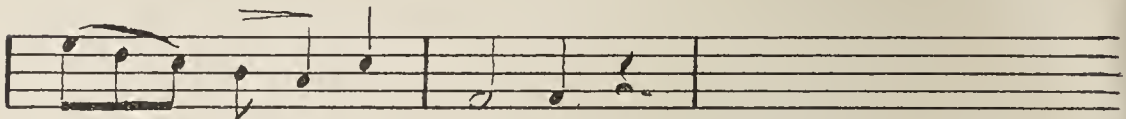
Я. Кухаренка.

За́свіста-ли ко-за-ченьки впо-хід о пів-

но - - - чи, за-пла-ка-ла Ма--ру-сенька

сво - - ї яс-ні о - - чи.

„Не плач, не плач, Марусенько,

Не плач не жури ся,

А за свого миленького

Богу помоли ся“,

Стоїть місяць над горою,

Та сонця немає;

Мати сина в дороженьку,

Слізно провожає.

„Пращай милий, мій синочку!

Та не забавляй ся!

За чотири неділеньки

До дому вертай ся!“

„Ой рад би я матусенько

Скорійше вернуть ся —

Та вже щось мій вороненький

В воротах піткнув ся.

Ой Бог знає, коли вернусь,
В якую годину;
Приймиж мою Марусеньку
За свою дитину!

Прийми її, матусенько
Всі ми в Божій волі,
Бо хто знає, чи жив вернусь
Чи ляжу на полі?

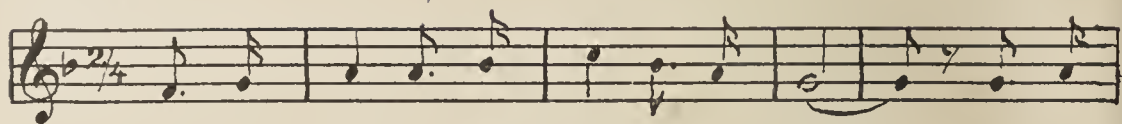
Ой не плачте, не журіть ся
В тугу не вдавайтесь,
Заграв кінь мій вороненький
Назад сподівайтесь“

Не пора!

Marciale.

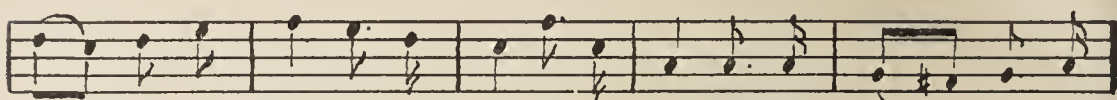
Записав Денис Січинський.

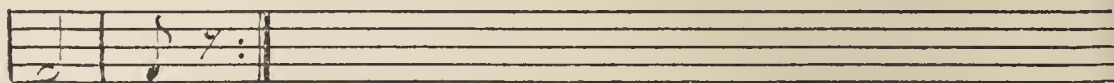
Не по - ра, не по - ра, не по - ра! Моска:

: ле - вий Ля - хо - ви слу - жить! Доверши - лась У -

кра - ї - ни кривда ста - ра, нам по - ра для У - кра - ї - ни

жить!

Не пора, не пора, не пора
За драпіжників лить свою кров
І любити царя, що наш люд обдира,
Для України наша любов.

Не пора, не пора, не пора
В рідну хату вносити роздор,
Най пропаде незгоди проклята мара!
Під України єднаймось прапор!

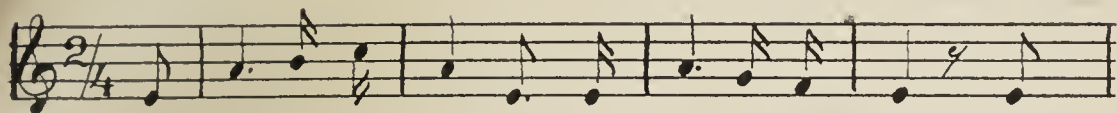
Бо пора се великая єсть!
У завзятій, важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб волю і щастє і честь
Рідний краю здобути тобі.

Слова І. Франка.

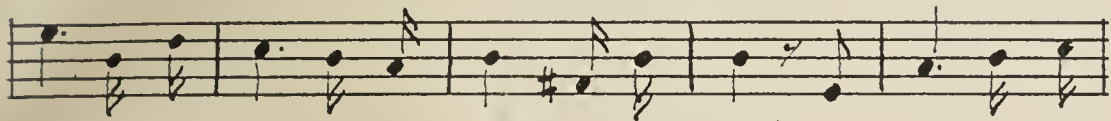
Шалійте.

Tempo di marcia.
Ходом, жваво.

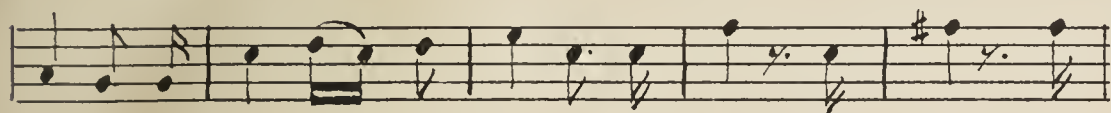
Музика Наталя Вахнянина.

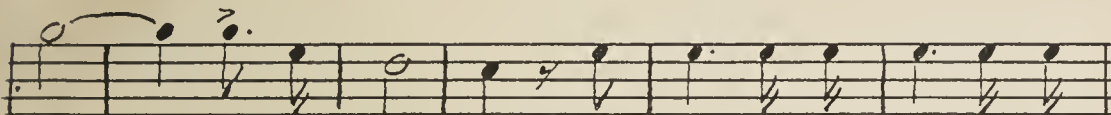
Ша-лїйте, ша-лїй-те, ска-же-ні ка-ти! Го-

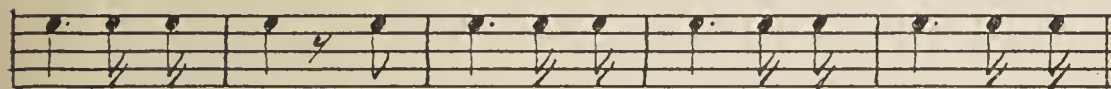
дуй-те шпї-о-нів, бу-дуй-те тюр-ми! До бо-ю сто

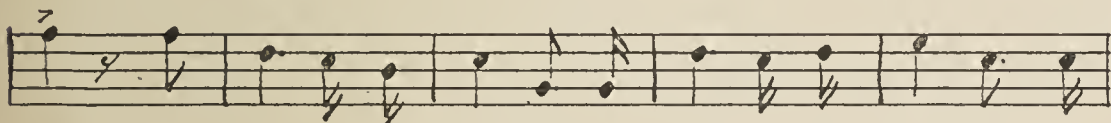
тисяч по-бор-ни-ків стане, пі-рвем, пі-рвем, пі-

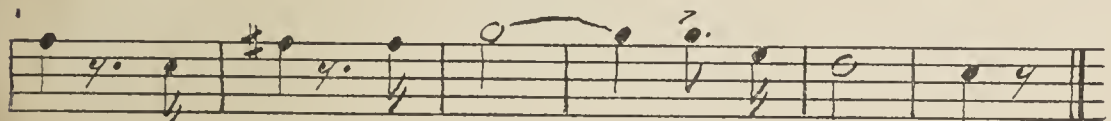
рвем ті кай-да-ни! За правду за волю ми

ста-не-мо враз, Лан-ци ні баг-не-ти не по-страх на

нас, Бо вольного ду-ха не скути в кайдани Бі-

да, бі-да, бі-да вам, ти-ра-ни!

2. Робітники духа! робітникам всім
Ми руки подаймо, на бій їх ведім,

Бо спільна усіх нас злучила недоля:
І труд і піт і кров, — кнут, неволя!
За правду, за волю і т. д.

3. Від краю до краю не громи гудуть,
Українські полки на ворога йдуть,
І поклик рокоче: вставайте, народи,
Прийшла пора, пора, — день свободи!
За правду, за волю і т. д.

4. Підвалини сьвіта валять ся старі,
Поблїдли деспоти, дрожать опирі,
Бо зоря свободи вже сходить яскрава!
Для всіх, для всіх для всіх рівні права:
За правду, за волю і т. д.

5. І вольні народи, як добрі брати
Полинуть до сонця, до щастя мети,
Розкуєсь, двигнеть ся і наша родина;
Одна, сильна, вільна Україна!
За правду, за волю і т. д.

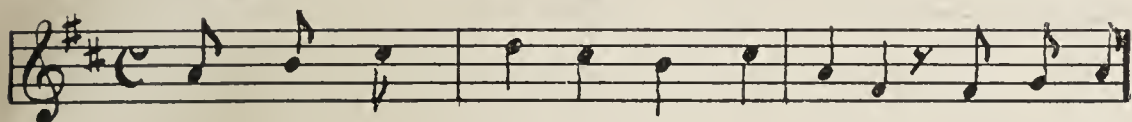
Слова Олександра Колесси.

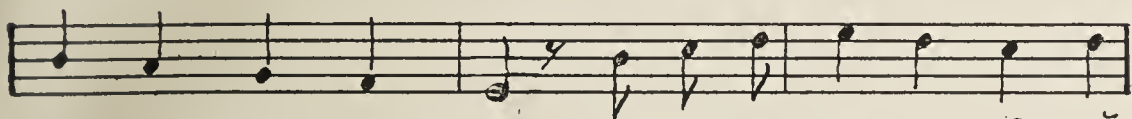
Тюрма за волю.

Маршове темпо.

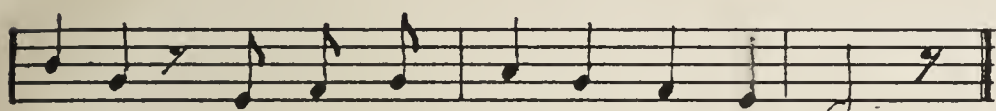
Музика Остана Нижанковського.

Я не бо - юсь тюрми ні ката, Во-ни для

ме-не не страш-ні! Страшній тюрма у рід-ній

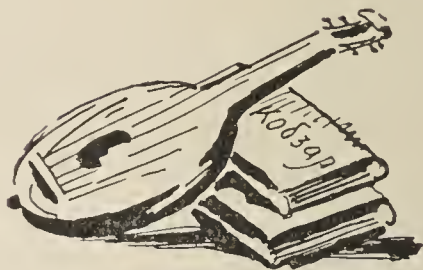
ха-ті. не-во-ля врид-ній сто-ро-ні.

2. Мені не стид носить кайдани
За волю краю і братів,
А стид — золочені жупани
Носить нанявшись до катів.
3. Нехай нас мучать і катують,
А слова правди не убіють;
Нехай кати всі бенкетують,
Час прийде — разом пропадуть...
4. Що нам тюрма! — то слава наша.
Ми всі тепер сидим в тюрмі,
Всі пем одну ми скорбну чашу,
Одна вона, — тобі й мені!
5. В кого єсть совість і надія,
Того ся чаша не мина;

Той випити її зуміє
Усю, усю, до дна, до дна!

6. Кого у краще віра гріє,
Тому ся чаша не страшна, —
Вона прибавить ще надії
І більше укріпить вона.

Слова Олександра Кониського.

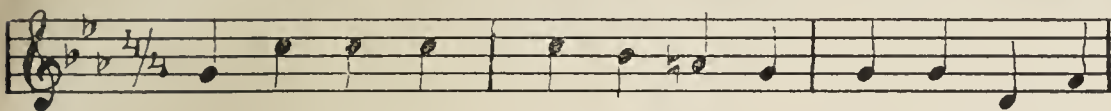

Щісня наймита.

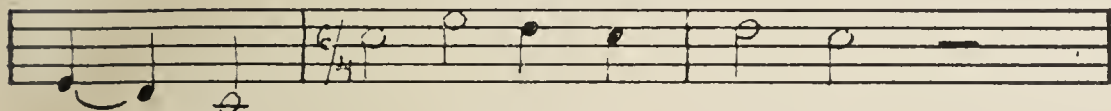
На нуту: „Течуть річки кєрвавїї до самого Віднї“.

Marciale.

Списав Остап Нижанковський.

Гей нї-ко-му так не ро-ре, Як най-ми-тї

то - - му, Як най-ми-ту то - му,

Що виробив своєю силу
Сам не знає кому. (2)

Люди ним ся наробили
А навіть без плати; (2)

Де виробив своєю силу,
Не знати, не знати. (2)

В ріднім селї наробив ся,
Лихо му платили, (2)

Хиба тільки одежинов,
Що вже ізнасили. (2)

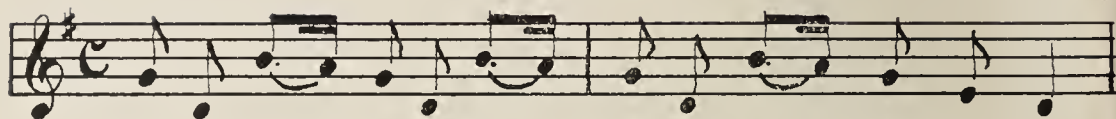
Та деж твоя наймиточку
Та деж твоя сила? (2)

На богацьких нивах-полях
Там мене лишила. (2)

Слова А. Ін.

І шумить і гуде.

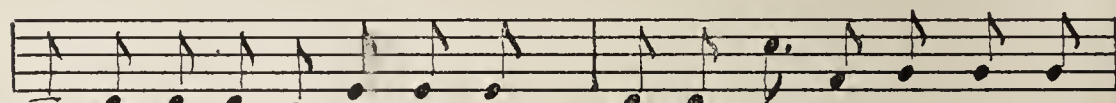
Народна пісня.

і шу-мить і гу-де, дрі-бен до-щик па-де,

А хтож мене мо-ло-ду-ю до до-моньку по-ве-де,

А хтож ме-не мо-ло-ду-ю до до-моньку по-ве-де

Обізвав ся козак на солодкім меду

Гуляй, гуляй, чорноброва, до домоньку від-
[веду (2)

Ой прошуж я тебе, не веди ти мене,

Бо я маю злого мужа буде бити мене (2)

І шумить і гуде, скрипка грає, бас реве;

Козак мовчить а всьо знає, до домоньку поведе.

Стоїть явір над водою.

Народня пісня.

The musical score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature (C). The melody consists of eighth and quarter notes. The second staff continues the melody, featuring a 'cresc.' (crescendo) marking above the staff. The third staff concludes the piece with a double bar line. The lyrics are written below the staves, aligned with the notes.

Сто-їть я-вір над во-до-ю, Вво-ду по-хи-
лив ся; На ко-за-ка при-го-донька
ко-зак зажу-рив ся.

Не хили ся, явороньку,
Ще ти зелененький!
Не жури ся, козаченьку,
Ще ти молоденький.

Не рад явір хилити ся,
Вода корінь миє,
Не рад козак журити ся,
Да серденько ниє.

Ой поїхав в Московщину,
Козак молоденький —
Оріхове сїделечко.
І кінь вороненький.

Ой поїхав в Московщину
Да там і загинув;

Свою милу Україну
На віки покинув.

Казав собі насипати
Високу могилу;
Казав собі посадити
В головах калину.

Будуть пташки прилітати
Калиночку їсти;
Будуть мені приносити
Від родоньку вісти!..

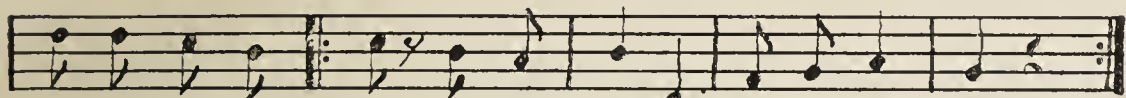
Із збірника Я. Едлічка.

Січова пісня.

На ву-ли-ці сурма гра - є, на ву-ли-ці

сурма грає, Гей! то Січ впохід виступа - є.

2. Пусти мене моя мати (2 р.)
З Січовиками вандрувати. (2 р.)
3. Буду тобі день орати,
День орати, день косити,
Гей! три дні ціпом молотити. (2 р.)
4. Літа орел небесами (2 р.)
Гей! та над нами козаками (2 р.)
5. Гей! ти орле, ти соколе, (2 р.)
Гей! поведи нас в чисте поле. (2 р.)
6. Ми за нашу Україну (2 р.)
Гей! мем боротись до загину. (2 р.)
7. Буйний вітер повіває (2 р.)
Гей! там „Січ“ вправи відбуває. (2 р.)
8. Ворожня мов одуріла (2 р.)
Гей! як червоні ленти вздріла. (2 р.)
9. Ми ся братя, не лякаймо (2 р.)
Гей! в товариство ся єднаймо. (2 р.)

10. В товаристві тая сила, (2 р.)
Що ворогів буде дусила. (2 р.)
11. Не будем їх виганяти, (2 р.)
Гей! самі будуть утікати. (2 р.)
12. Наші хлопці не заспали, (2 р.)
Гей! „Січ“ козацьку заснували. (2 р.)
13. Кожний хлопець, як та перла, (2 р.)
Гей! та сьпіває „Ще не вмерла“. (2 р.)

Слова Клима Обуха й Ос. Довганюка.

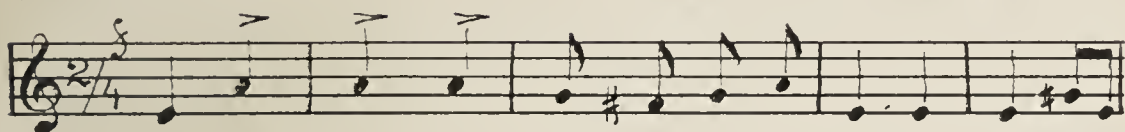

Розвивай ся, ой ти старий дубе!

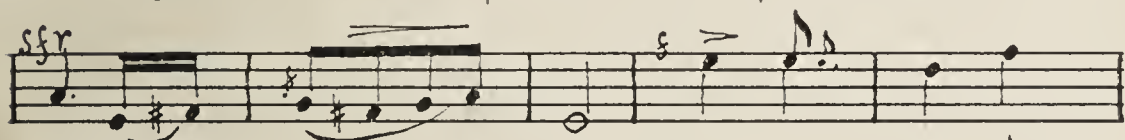
Народня пісня.

Maestoso.

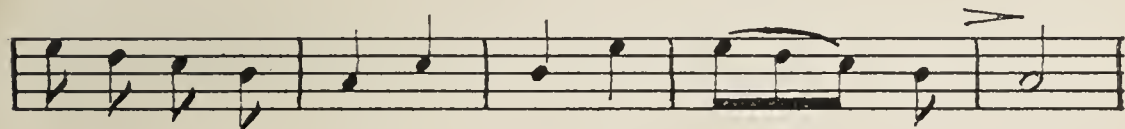
Гармонізував Віктор Матюк.

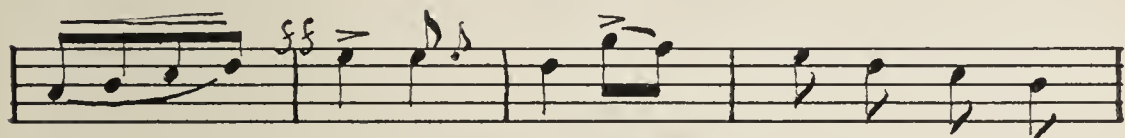
Роз-ви-вай ся, ой ти старий дубе, завтра

мо-роз бу-бе- - - де, Ви-би - рай ся,

моло-дий ко-за-че, завтра по - - хід бу =

= де, Ви-би - рай ся, мо-ло-дий ко:

за - че, завтра по - - хід бу - - де.

2. Я морозу тай не бою ся, завтра розвину ся,
Я походу тай не бою ся, завтра виберу ся (2)
3. Ой розвив ся тай у край дороги та дуб зеле-
[ненький,
Виїжджає тай з України козак молоденький. (2)
4. Ви галочки-сизоперочки, підойміть ся в гору,
Ой ви хлопці, славні Запорожці, верніть ся до
[дому. (2)

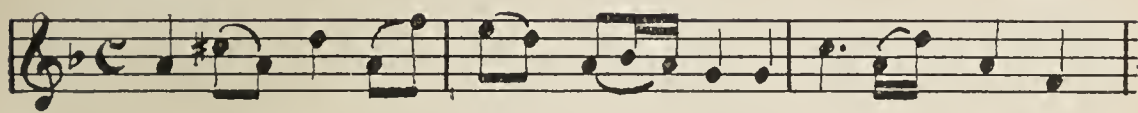
5. Ой радіб ми тай підняти ся, туман налягає;
Ой радіб ми тай вернути ся, гетьман не пу-
[скає. (2)
6. Не так гетьман, та не так гетьман, як гетьмань-
[ская мати,
Хоче нами, нами козаками,—врагів звоювати. (2)
7. А ми врагів тай не звоюєм, тільки роздратуєм,
Тільки нами, нами козаками, Дунай загар-
[дуєм. (2)

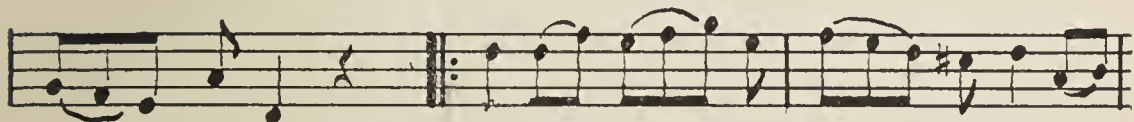
Ой щож бо то та за ворон.

Поважно.

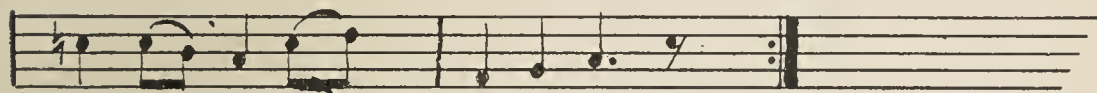
Народня пісня.
Списав М. Лисенко.

Ой щож бо то та за ворон, що на мо-рі

кра-ка-є, Ой щож бо то за бурлака,

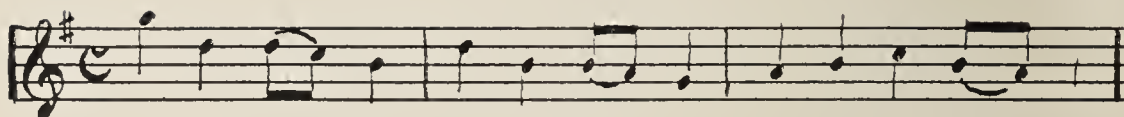
що всіх бурлак збі-ра-є?

2. Збірайте ся, панове молодці
Та все народ молодий,
Тай підемо, панове молодці,
У той лісок Лебедин.
3. Ой щож бо то, панове молодці,
Щось у хмароньці гуде?
Ой щось бо там, панове молодці,
За пригодонька буде.
4. Рости, рости а клен дерево,
Рости в гору високо,
Поховали пана отамана
В сиру землю глибоко.
5. Рости, рости, а клен дерево,
Рости в гору ще вище,
Поховали пана отамана
В сиру землю ще глибше.

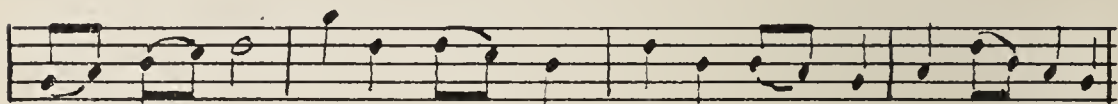
Україна.

(Марш.)

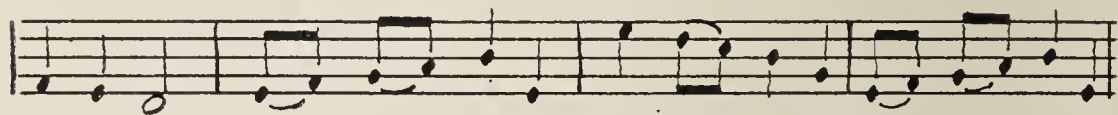
Слова й музика В. Сивенького.

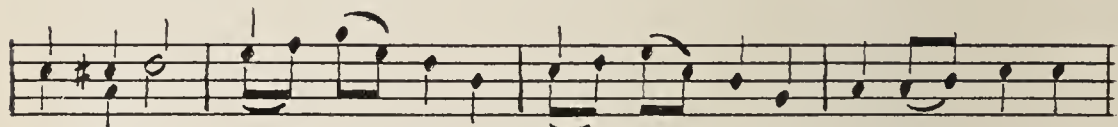
На-ша слава У-краї-на наше ща-стя

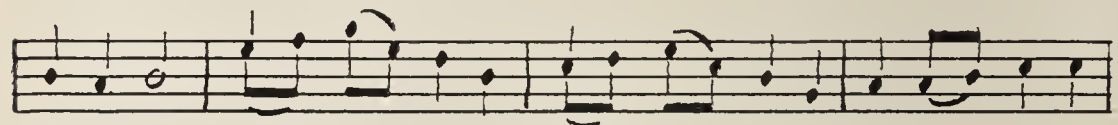
і наш рай! Чи на сві-ті є краї-на ще ми-лїйша

за наш край? і вща-сливі йзлі го-дини ми для не-ї

жи-ве-мо, на Вкраї-ні, й для Вкраї-ни будем жити,

й помremo, на Вкраї-ні, й для Вкраї-ни будем жити

й помremo!

2. Нас не зможуть супостати
Взяти в кайдани свої,
Ми бороним наші хати,
Наші тихії гаї.
Не вмирає наша слава,
Не вмирає наша честь,

Бо живе в нас сила жвава,)
Бо робітники в нас єсть.) 2.

3. Гей, хто хоче всім свободи,
Поеднаймось як брати!
Сонцем правди, сьвітлом згоди,
Боже, шлях наш осьвіти.
Хай забудеть ся недоля.
І неслава давніх літ,
Щастєж рівне й рівна воля.)
Засіяють на весь сьвіт.) 2.

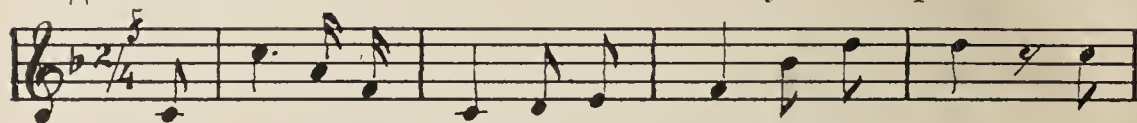

До волі з неволі!

Tempo di marcia.

Ходом жваво.

Музика Ярославенка.

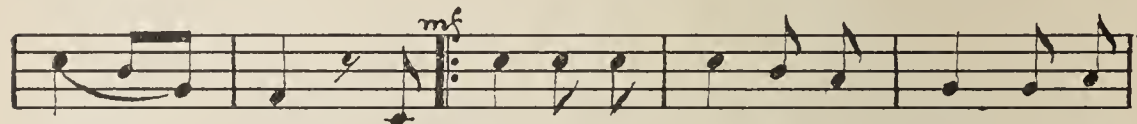
До во-лі з не-во-лі зри-вай ся, ле-ти! Чи

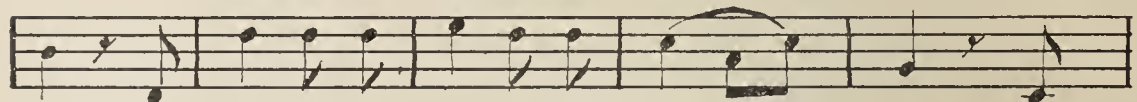
ба-чиш, всьо не-бо па-ла - - - є! По-жар бє, як

мо-ре, на на-ші ха-ти Про-клятий хто ни-ні дрі-

-ма - - - є! Як славно бу-ва-ло ко-заць-кі си:

ни бо-ро-лись до смерти за-ги - - - ну. Так

буде-мо, браття, бо--ро-тись і ми. За на-шусьвя-

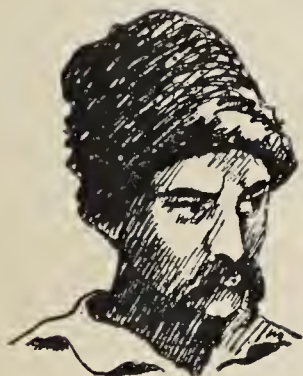
ту У-кра-ї - - - ну! Як ну!

Гей хлопці—молодці, не гайтесь, спішіть,
Ставайте при наших прапорах!

Тарас на нас кличе: кайдани порвіть,
І кривду втопіть в чорнім морі!

Чи мало терпіли покірні батьки
Терпіти вже нам надоїло,
Свободу лиш ділом здобудемо ми,
Тож, братя, берім ся за діло!

Л.

З М І С Т.

	сторона.
Ще не вмерла	3.
Гей не дивуйте	5.
Ой зацвила черемшина	7.
Січова пісня (Гей Січ іде!)	9.
Марш Гайдамаків (Ми Гайдамаки)	10.
Гей ни горі там женці жнуть	11.
Максим козак Залізняк	12.
Січовий марш (гей там на горі)	13.
Засвистали козаченьки	14.
Не пора!	16.
Шалійте!	17.
Тюрма за волю	19.
Гей нікому так не горе	21.
І шумить і гуде	22.
Стоїть явір над водою	23.
На вулиці сурма грає	25.
Розвивай ся, ой ти старий дубе	27.
Ой щож бо то та за ворон.	29.
Україна	30.
До волі з неволі	32.

